

การเผยแพร่ความรู้เพื่อเสริมสร้างและป้องกันการกระทำผิดวินัย ๘ (ครั้งที่ ๒)

โครงการเสริมสร้างและป้องกันการกระทำผิดวินัย สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักงานเลขาธิการกรม กลุ่มนิติการ

พระราชกรณียกิจ

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร รัชกาลที่ ๑๐

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินี ทรงประกอบพิธีสังเวยพระปาย เนื่องในเทศกาลตรุษจีน ๒๕๖๕ พร้อมด้วย เจ้าฟ้าพัชรกิติยาภาฯ

เมื่อเวลา ๑๙.๑๖ น. วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินี เสด็จออก ณ บริเวณด้านหน้า พระที่นั่งอัมพรสถาน พระราชวังดุสิต พร้อมด้วย สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าพัชรกิติยาภา นเรนทิราเทพยวดี กรมหลวงราชสาริณีสิริพัชร มหาวัชรราชธิดา

ในโอกาสนี้ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงจุดเทียนทอง เทียนเงิน รูปที่โต๊ะเครื่องสังเวย ทรงจุดธูปหาง แล้วทรงปักที่เครื่องสังเวย สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินี ทรงจุดธูปหาง แล้วทรงปักที่เครื่องสังเวย สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าพัชรกิติยาภา นเรนทิราเทพยวดี กรมหลวงราชสาริณีสิริพัชร มหาวัชรราชธิดา ทรงจุดธูปหาง แล้วทรงปักที่เครื่องสังเวย จากนั้น พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงจุดธูปเทียนเครื่องทองน้อยถวายสักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ทรงกราบราชธิดา ทรงประกอบพิธีสังเวยพระปาย เนื่องในเทศกาลตรุษจีน พุทธศักราช ๒๕๖๕

สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักงานเลขาธิการกรม กลุ่มนิติการ

ต่อมา สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินี ทรงจุดธูปเทียนเครื่องทองน้อย ถวายสักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ทรงกราบ จากนั้นสมเด็จพระเจ้าลูกเธอเจ้าฟ้าพัชรกิติยาภา นเรนทิราเทพยวดี กรมหลวงราชสาริณีสิริพัชร มหาวัชรราชธิดา ทรงจุดธูปเทียน เครื่องทองน้อยถวายสักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ทรงกราบ เสร็จแล้วพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินี และ สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าพัชรกิติยาภา นเรนทิราเทพยวดี กรมหลวงราชสาริณีสิริพัชร มหาวัชรราชธิดา ทรงเผากระดาษเงิน กระดาษทอง สมควรแก่เวลา จึงเสด็จขึ้นพระที่นั่งอัมพรสถาน พระราชวังดุสิต

ที่มา : https://www.matichon.co.th/court-news/news_๓๑๖๒๑๐

พระราชกรณียกิจ

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร รัชกาลที่ ๑๐

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินี เสด็จฯ ไปในการทรงบำเพ็ญพระราชกุศลเนื่องในวันมาฆบูชา ณ พระอุโบสถวัดพระศรีรัตนศาสดาราม พระบรมมหาราชวัง

เมื่อเวลา ๑๗.๕๑ น. วันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้า พระบรมราชินี เสด็จฯ โดยรถยนต์พระที่นั่ง ไปในการทรงบำเพ็ญพระราชกุศลเนื่องในวันมาฆบูชา ณ พระอุโบสถวัดพระศรีรัตนศาสดาราม พระบรมมหาราชวัง ในโอกาสนี้ สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าพัชรกิติยาภา นเรนทิราเทพยวดี กรมหลวงราชสาริณีสิริพัชร มหาวัชรราชธิดา และสมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าสิริวัณณวรี นารีรัตนราชกัญญา โดยเสด็จในการนี้ด้วย

เมื่อเสด็จเข้าพระอุโบสถวัดพระศรีรัตนศาสดาราม พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงจุดเทียนรุ่ง ทรงรับกระถางดอกไม้จากเจ้าพนักงานพระราชพิธี วางบนพานหน้าฐานชุกชี ทรงจุดธูปเทียนเครื่องนมัสการท้ายที่นั่ง แล้วทรงจุดเทียนห้วงบูชาพระพุทธรูปยืนพระนันทบุรีรัตนปฏิมากร ทรงจุดธูปเทียนเครื่องนมัสการท้ายที่นั่งบูชาพระพุทธรูปยออดฟ้าจุฬาโลกย์ และพระพุทธรูปเลิศล้ำภักดี ทรงจุดธูปเทียนเครื่องนมัสการทองใหญ่ที่หน้าธรรมาสน์ศิลา ทรงกราบ สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินี ทรงจุดธูปเทียนเครื่องนมัสการทอง

สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักงานเลขาธิการกรม กลุ่มนิติการ

จากนั้น พลอากาศโท ภัคดี แสง-ชูโต รักษาการแทนผู้อำนวยการกองพระราชพิธี ฝ่าวุฒิสภา องธลีพระบาท ทุลเกล้าทุลกระหม่อม ทุวยเทียนชนวน พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงหีบเทียนชนวน จุดไฟที่โคมไฟฟ้า ซึ่งเจ้าพนักงานพระราชพิธีถือถวาย และพระราชทานเทียนชนวนที่ทรงจุดให้ พลอากาศโท ภัคดี แสง-ชูโต รักษาการแทนผู้อำนวยการกองพระราชพิธี เชิญไปถวายเจ้าอาวาสพระอารามหลวง จุดเทียนรุ่งที่ทรงพระราชอุทิศพระราชทานไปจุดเป็นพุทธบูชา ๕ พระอาราม ได้แก่ วัดราชบพิธสถิตมหาสีมาราม วัดบวรนิเวศวิหาร วัดราชประดิษฐสถิตมหาสีมาราม วัดเบญจมบพิตรดุสิตวนาราม และวัดนิเวศธรรมประวัติ อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เสร็จแล้ว

พระสงฆ์ ๓๐ รูป เจริญพระพุทธมนต์ จบแล้ว ทรงโปรยดอกมะลิที่ธรรมาสน์ศิลา และทรงจุดเทียน ดูหนังสือเทศน์พระราชทานให้เจ้าพนักงานพระราชพิธี เชิญไปตั้งที่ธรรมาสน์ศิลา พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินี ทรงจุดธูปเทียนเครื่องทรงธรรม ทรงศีล พระเทพวชิรมุนี วัดบวรนิเวศวิหาร ถวายศีลและถวายพระธรรมเทศนาเรื่องโอวาทปาฏิโมกข์ จบแล้ว

ทรงหลังทักษิณทก แล้วเสด็จพระราชดำเนินไปทรงประเคนจตุปัจจัยไทยธรรมบูชากัณฑ์เทศน์ และทรงยืนประเคนจตุปัจจัยไทยธรรมถวายพระสงฆ์ที่เจริญพระพุทธมนต์ พระสงฆ์ถวายอติเรก จบแล้ว

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินี ทรงกราบที่หน้าเครื่องนมัสการ ทรงรับการถวายความเคารพของผู้มา ฝ่าวุฒิสภา องธลีพระบาท แล้วเสด็จออกจากพระอุโบสถ ประทับรถยนต์พระที่นั่ง เสด็จพระราชดำเนินกลับพระที่นั่งอัมพรสถาน พระราชวังดุสิต

ที่มา : <https://www.dailynews.co.th/news/๓๗๒๑๔๑/>

กฎหมายนำรู้

ตัวอย่างการกระทำผิดวินัย

โครงการอบ (ลม) !!

นางสมจริง ข้าราชการตำแหน่งเจ้าหน้าที่พัสดุ สังกัดโรงพยาบาลแห่งหนึ่ง เป็นผู้รับผิดชอบโครงการศึกษาดูงานและจัดทำแผนพัฒนาโรงพยาบาล ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๔ มีหน้าที่ต้องดำเนินงานให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ และเป้าหมายของโครงการตามที่ขออนุมัติไว้ และได้กำหนดให้ผู้เข้าร่วมโครงการ ซึ่งเป็นข้าราชการ ลูกจ้างประจำ และลูกจ้างชั่วคราว เดินทางไปศึกษาดูงาน และจัดประชุมทำแผนเพื่อพัฒนาโรงพยาบาลที่จังหวัดเพชรบุรี โรงพยาบาล ปรานบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และกรุงเทพมหานคร ระยะเวลา ๕ วัน มีผู้ขอเข้าร่วมโครงการ ๔๖ คน แต่มีผู้เข้าร่วมโครงการเดินทางไป ๔๒ คน และเมื่อเดินทางถึงจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ก็ไม่ได้มีการศึกษาดูงานตามแผนงาน โครงการและไม่ได้มีการสรุปผลการศึกษาดูงานจัดทำแผนหรือโครงการพัฒนา โรงพยาบาลรวมทั้งไม่ได้จัดกิจกรรมใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับโครงการดังกล่าว แต่เป็นการเดินทางไปทัศนศึกษาตามสถานที่ต่าง ๆ ในจังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ และกรุงเทพมหานคร มีลักษณะเป็นการท่องเที่ยว โดยไม่ก่อให้เกิดประโยชน์แก่ทางราชการ แล้วจัดทำเอกสารล้างหนี้เงินยืม โดยให้ผู้ที่ไม่ได้ร่วมเดินทางไปด้วย ๔ คน ลงชื่อเพิ่มให้ครบตามจำนวนผู้เข้าร่วมโครงการที่ขออนุมัติและมีการขออนุมัติเบิกค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ของผู้เข้าร่วมโครงการได้เต็มจำนวน ๔๖ คน โดยได้ขออนุมัติเบิกค่าที่พัก ค่าอาหารเย็น

ค่าอาหารกลางวัน ค่าอาหารว่าง และเครื่องดื่ม ค่าจ้างเหมายานพาหนะ ๕ วัน และค่าของสมนาคุณสถานที่ศึกษาดูงาน ๑ แห่ง รวมเป็นเงินจำนวน ๓๒๐,๐๐๐ บาท

ส่วนนางสมรู้ รักษาการในตำแหน่งหัวหน้าฝ่ายบริหารทั่วไป ได้ร่วมเดินทางไปศึกษาดูงานโครงการดังกล่าวด้วย ทราบดีว่าเอกสารประกอบล้างหนี้เงินยืมไม่ตรงกับความเป็นจริง เนื่องจากไม่ได้มีการศึกษาดูงานตามแผนงานโครงการ แต่นางสมรู้ ได้ให้ความเห็นชอบการอนุมัติเบิกจ่ายเงินโครงการดังกล่าว เสนอผู้อำนวยการโรงพยาบาล เป็นเหตุให้เสียหายแก่โรงพยาบาล เป็นเงินจำนวน ๓๒๐,๐๐๐ บาท

พฤติการณ์ของนางสมจริง และนางสมรู้ เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๓ (๑) และมาตรา ๘๔ และฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง แก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต ตามมาตรา ๘๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑

ที่มา: จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับที่ ๒ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕

บทความเกี่ยวกับคดีปกครอง

คงความเห็นให้จัดซื้อ ทั้งที่รู้แล้วว่าอยู่ในแนวเขตเวนคืน ต้องโทษทางวินัย !!

การจัดซื้อจัดจ้างใด ๆ ของทางราชการ เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องต้องระมัดระวังให้มาก จะประมาทไม่ได้เลย โดยเมื่อได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการดำเนินการเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างคราใด พี่ระลึกไว้เสมอว่า ต้องปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้องอย่างเคร่งครัด ตลอดจนคำนึงถึงความคุ้มค่า และประโยชน์สูงสุดที่ทางราชการจะได้รับประกอบกัน

วันนี้นายปกครอง ก็มีอุทาหรณ์มาเตือนใจผู้ปฏิบัติหน้าที่ในกระบวนการจัดซื้อจัดจ้างของรัฐมาฝาก ๑ กรณี โดยเป็นเรื่องของเจ้าหน้าที่ ซึ่งได้รับแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการดำเนินการประมูลซื้อที่ดินด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งได้เสนอความเห็นประกอบการพิจารณาของผู้มีอำนาจอนุมัติว่าให้จัดซื้อที่ดินของผู้ชนะการประมูล ต่อมาเมื่อได้รู้ว่าที่ดินดังกล่าวติดภาระผูกพัน คือ อยู่ในแนวเขตเวนคืน แต่ก็ไม่ได้เปลี่ยนแปลงความเห็นเดิม ทั้งที่ยังสามารถเสนอความเห็นต่อผู้บริหารให้พิจารณาใหม่ได้ สุดท้ายผู้เกี่ยวข้องทุกรายจึงถูกสอบสวนทางวินัยจากการจัดซื้อที่ดินครั้งดังกล่าว

เหตุของคดีเกิดจาก นางพิม ซึ่งเป็นข้าราชการสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) ตำแหน่งหัวหน้าฝ่ายบัญชี ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง กรณีได้รับมอบหมายให้เป็นกรรมการดำเนินการประมูลซื้อที่ดินทำการฝ่าฝืนระเบียบ โดยเสนอให้จัดซื้อที่ดินจากผู้ขาย ซึ่งไม่มีคุณสมบัติและที่ดินมีภาระผูกพัน (การรอนสิทธิ) คณะกรรมการสอบสวนทางวินัย พิจารณาแล้วเห็นว่า

เกิดจากความเข้าใจคลาดเคลื่อนในข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายของผู้ฟ้องคดี ทั้งยังไม่เคยกระทำผิดวินัยและไม่เคยปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการดำเนินการประมูลซื้อที่ดินมาก่อน จึงเห็นควรลงโทษตัดเงินเดือน ๕% เป็นเวลา ๓ เดือน ผู้มีอำนาจจึงมีคำสั่งลงโทษตามความเห็นของคณะกรรมการดังกล่าว

นางพิม อุทธรณ์คำสั่งลงโทษ แต่คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีมติยกอุทธรณ์ นางพิม จึงนำคดีมาฟ้องขอให้ศาลปกครองมีคำพิพากษาเพิกถอนคำสั่งของนายกอบจ. (ผู้ถูกฟ้องคดี) ที่ลงโทษตัดเงินเดือน และขอให้คืนสิทธิอื่นพึงมีพึงได้ตามกฎหมายให้แก่ตนเอง

ประเด็นที่ต้องพิจารณา คือ พฤติกรรมของนางพิม (ผู้ฟ้องคดี) ถือเป็นการผิดวินัยข้าราชการหรือไม่ ? และคำสั่งลงโทษตัดเงินเดือนเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ?

ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาแล้วเห็นว่า ประกาศองค์การบริหารส่วนจังหวัดเรื่อง ประมูลซื้อด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ ในการจัดซื้อที่ดินขนาดไม่ต่ำกว่า ๒๐ ไร่ โดยในข้อ ๗ ได้กำหนดคุณลักษณะของที่ดินที่จะจัดซื้อว่า ต้องเป็นที่ดินของผู้เสนอขายโดยตรง กรณีผู้เสนอขายเป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์รวม จะต้องมีหลักฐานการให้ความยินยอมของผู้ถือกรรมสิทธิ์รวมและมอบอำนาจให้ผู้หนึ่งผู้ใดเป็นผู้มีอำนาจจัดการยินยอมให้ขายได้ โดยมีหนังสือมอบอำนาจตามกฎหมาย และได้กำหนดคุณสมบัติของผู้มีสิทธิเสนอราคาว่าจะต้องเป็นเจ้าของที่ดินโดยตรง

เมื่อที่ดินที่นายชลอนำมาเสนอขาย จำนวน ๘ แปลง มีใช้ที่ดินที่ตนเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์หรือเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์รวมทั้งหมด โดยมีที่ดิน ๔ แปลงที่เป็นกรรมสิทธิ์ของบุคคลอื่น แม้ว่าจะได้รับมอบอำนาจจากเจ้าของกรรมสิทธิ์ที่ดินรายอื่น แต่การรับมอบอำนาจให้เสนอราคาตามประกาศฉบับนี้ ต้องเป็น

กรณีผู้เสนอราคาเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์รวมในที่ดินด้วย นายชะลอจึงมิใช่ผู้ที่มีคุณสมบัติในการเสนอราคาตามประกาศฉบับดังกล่าว

อีกทั้งในข้อ ๔ ของประกาศฯ ยังกำหนดว่า ที่ดินที่เสนอขายต้องไม่มีภาระผูกพันใด ๆ ซึ่งรวมถึงการถูกบังคับเวนคืนด้วย เพราะจะมีผลทำให้ไม่อาจใช้ประโยชน์ในที่ดินที่จัดซื้อได้ตามเจตนารมณ์ แต่ที่ดินบางส่วนของนายชะลอเสนอขายนั้น อยู่ในแนวเขตเวนคืนโครงการก่อสร้างถนนเชื่อมต่อ ตามพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืน ซึ่งมีการกำหนดแนวเขตเวนคืนไว้โดยชัดเจนแล้ว

แม้ผู้ฟ้องคดีในฐานะกรรมการดำเนินการประมูลการจัดซื้อที่ดินฯ จะได้ล่วงรู้ถึงภาระผูกพันในที่ดินของผู้ชนะการประมูลว่าอยู่ภายใต้การเวนคืนตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๐ เมื่อพ้นขั้นตอนการคัดเลือกผู้ชนะการประมูล การสรุปผลการประมูลเสนอหัวหน้าส่วนราชการ และการประกาศรายชื่อผู้ชนะการประมูลแล้วก็ตาม แต่เมื่อต่อมาปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีในฐานะกรรมการได้ร่วมประชุมในประเด็นเกี่ยวกับข้อสังเกตของคณะกรรมการตรวจรับพัสดุที่ว่า ที่ดินตามสัญญาจะซื้อจะขายอยู่ในแนวปักหลักเขตพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืน คิดเป็นเนื้อที่ประมาณ ๑ ไร่ ๓ งาน และประเด็นเกี่ยวกับการที่กรมทางหลวงชนบท แจ้งว่าที่ดินบางส่วนอยู่ในแนวเขตเวนคืน

ผู้ฟ้องคดีย่อมต้องทราบแล้วว่า ที่ดินพิพาทมีคุณลักษณะไม่ตรงตามประกาศฯ เนื่องจากติดภาระผูกพัน และเมื่อยังไม่มีการทำสัญญาขายที่ดินดังกล่าว รวมทั้งยังไม่มีเงินค่าซื้อที่ดิน ผู้ฟ้องคดีจึงชอบที่จะเปลี่ยนแปลงความเห็นเดิมที่ให้นายชะลอ เป็นผู้ชนะการประมูล ซึ่งยังสามารถกระทำได้เพื่อให้ประโยชน์ของทางราชการต้องเสียหาย เมื่อมีการใช้ที่ดินก่อสร้างอาคาร

สำนักงานแห่งใหม่ และใช้เป็นสถานที่จัดเก็บเครื่องจักรกล ซึ่งหากถูกเวนคืนที่ดินในภายหลัง ย่อมคาดหมายได้ว่าจะเกิดความเสียหายแก่ทางราชการ จึงสมควรป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้นด้วยการยุติการจัดซื้อที่ดิน แต่ผู้ฟ้องคดียังคงเสนอความเห็นให้จัดซื้อตามเดิม

กรณีจึงถือเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบของทางราชการ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ราชการ อันเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ตามข้อ ๖ วรรคหนึ่ง ของประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ฯ ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ออกคำสั่งลงโทษตัดเงินเดือนผู้ฟ้องคดี ๕ % เป็นเวลา ๓ เดือน จึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อบ. ๑๖๑/๒๕๖๓)

คดีนี้ ถือเป็นแนวทางการปฏิบัติราชการที่ดีของผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการจัดซื้อจัดจ้างของรัฐที่ต้องปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับ ตลอดจนคำนึงถึงประโยชน์ของทางราชการและการป้องกันความเสียหายที่จะเกิดขึ้นกับทางราชการด้วย กรณีที่ได้รับทราบข้อเท็จจริงที่คาดเห็นได้ว่าจะมีผลกระทบต่อประโยชน์ของทางราชการ และการดำเนินการต่อไปจะเป็นการขัดต่อระเบียบหรือประกาศในเรื่องนั้น ๆ ก็จะต้องเสนอความเห็นทักท้วงหรือเสนอเปลี่ยนแปลงความเห็นเดิม กรณีที่ไม่ดำเนินการทักท้วงทั้งที่อยู่ในช่วงเวลาที่ยังสามารถทำได้ ย่อมถือเป็นความผิดวินัยและต้องถูกลงโทษทางวินัยในฐานะฝ่าฝืนหรือจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบของทางราชการ ดังเช่นอุทาหรณ์จากคดีปกครองข้างต้น !!

โดย นายปกครอง

เรื่องน่ารู้...เกี่ยวกับพระราชบัญญัติ ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

“ตำแหน่งอะไร ทำไมบ้านาญเยอะจัง”

เรื่องนี้ เป็นเรื่องของบุคคลที่ดำรงตำแหน่งข้าราชการระดับสูง เมื่อมาดำรงตำแหน่งในองค์กร ระดับประเทศ ก็ต้องมีการขอตรวจสอบประวัติกันหน่อย มาดูว่าจะขอตรวจสอบอะไรได้บ้าง

นาย ก มีหนังสือถึงกรมบัญชีกลาง ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับวัน เดือน ปีเกิด และการดำรงตำแหน่ง ครึ่งสุดท้าย ของนาย ข เพื่อตรวจสอบว่ามีความคลาดเคลื่อนปรากฏเปรียบเทียบกับข้อมูลบำเหน็จบำนาญหลังเกษียณ กรมบัญชีกลางปฏิเสธการเปิดเผยโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของ บุคคล อันเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยโดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลที่ให้ไว้ล่วงหน้าหรือในขณะนั้น มิได้ นาย ก จึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย วินิจฉัยสรุปว่า ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับวัน เดือน ปีเกิด ของนาย ข เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของบุคคล อันจะทำให้ทราบถึงประวัติความเป็นมาของบุคคล จึงเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งหน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยโดยปราศจากความยินยอม

เป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลที่ให้ไว้ล่วงหน้าหรือในขณะนั้นมิได้ ตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ประกอบกับผู้อุทธรณ์มิได้ระบุเหตุผลว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจำเป็นต่อการคุ้มครองสิทธิของผู้อุทธรณ์อย่างไร การเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การที่กรมบัญชีกลางปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารวัน เดือน ปีเกิด ของนาย ข จึงชอบแล้ว สำหรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำรงตำแหน่งครั้งสุดท้ายของนาย ข มีลักษณะเป็นข้อมูลการดำรงตำแหน่งของบุคคลในขณะนั้น ซึ่งเป็นเรื่องการบริหารงานบุคคลภายในหน่วยงานของรัฐ มิใช่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล และไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดที่หน่วยงานของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผย ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลการดำรงตำแหน่งครั้งสุดท้ายของนาย ข จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไปที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โทร ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๗ / ๐๙ ๒๒๕๐ ๐๕๘๙ (www.oic.go.th) (wattanapong.k@opm.go.th) คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย (ที่ สค ๔๓๒/๒๕๖๔) นายวรรณพงศ์ คำดี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

“ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไร้ทุจริต”

บทความ อ. ๓/๒๕๖๕
วรรณพงศ์ คำดี